

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lipca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Janusz Niczyporuk (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Adam Redzik

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie protestu T. R.

przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego, przy udziale:

1) Państwowej Komisji Wyborczej,

2) Prokuratora Generalnego

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 10 lipca 2019 r.,

postanawia:

umorzyć postępowanie

UZASADNIENIE

T. R. pismem z dnia 4 czerwca 2019 r. działając na podstawie art. 82 § 1 pkt 3 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 r. Kodeks wyborczy (Dz.U. z 2019 r., poz. 684 ze zm.; dalej: Kodeks wyborczy), wniósł protest wyborczy przeciwko ważności wyborów do Parlamentu Europejskiego zarządzonych postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 25 lutego 2019 r. w sprawie wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego (Dz.U. z 2019 r., poz. 365 ze zm.), przeprowadzonych 26 maja 2019 r., z powodu naruszenia lub możliwego naruszenia, w niemożliwej do oszacowania skali, w obwodowych komisjach wyborczych na terenie całego kraju art. 52 § 1 Kodeksu wyborczego, w sposób ze znacznym prawdopodobieństwem mającym wpływ na ich wynik wyborów, poprzez umożliwienie wszystkim osobom

stawiającym się w obwodowych komisjach wyborczych otrzymania kart do głosowania bez okazywania dokumentu stwierdzającego tożsamość, dając możliwość zastąpienia wymaganej prawem wyborczym czynności, pozorną weryfikacją tożsamości osoby stawiającej się do głosowania za pomocą okazania warstwy wizualnej rządowej usługi elektronicznej mTożsamość, która to *per se* nie umożliwia stwierdzenia tożsamości osoby, która ją okazuje i nie zapewnia bezpieczeństwa oraz rzetelności procesu wyborczego.

T. R. pismem z dnia 6 czerwca 2019 r. cofnął wniesiony przez siebie protest, domagając się jednocześnie umorzenia postępowania.

Państwowa Komisja Wyborcza przedstawiając stanowisko w przedmiocie wniesionego przez skarżącego, a następnie cofniętego protestu wniosła o pozostawienie go bez rozpoznania.

Prokurator Generalny w odpowiedzi na protest, pismem z dnia 24 czerwca 2019 r. wyraził pogląd o konieczności umorzenia postępowania zainicjowanego wniesionym, a następnie cofniętym przez skarżącego protestem wyborczym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 241 § 1 Kodeksu wyborczego protest przeciwko ważności wyborów do Sejmu wnosi się na piśmie do Sądu Najwyższego w terminie 7 dni od dnia ogłoszenia wyników wyborów przez Państwową Komisję Wyborczą w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej. Protest przeciwko ważności wyborów Sąd Najwyższy rozpatruje przy odpowiednim zastosowaniu przepisów procedury cywilnej (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 12 października 1990 r., III SW/ZP 2/90). Oznacza to, że przy rozpoznaniu protestu znajdują zastosowanie przepisy Tytułu pierwszego Księgi II Części I Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2018 r., poz. 1360 ze zm.; dalej: k.p.c.) - „Postępowanie nieprocesowe” oraz stosowane odpowiednio pozostałe przepisy tego Kodeksu (art. 13 § 2 k.p.c.).

Sąd Najwyższy uznaje wobec powyższego, że przysługującemu wyborcy prawu do wniesienia protestu, przysługuje też uprawnienie do jego cofnięcia, w granicach prawem przewidzianych, tj. na podstawie art. 13 § 2, art. 203 § 1 i § 2 k.p.c. w zw. z art. 242 § 1 Kodeksu wyborczego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

